

Sygn. akt I KK 57/19

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **A.R.M.**

skazanej z art. 286 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 października 2019 r.

wniosku obrońcy skarżonej o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 21 maja 2019 r., sygn. akt VIII Ka (...), zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 16 listopada 2018 r., sygn. akt XIII K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

wstrzymać wykonanie wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 21 maja 2019 r., sygn. akt VIII Ka (...) i zmienionego nim wyroku Sądu Rejonowego w B. z dnia 16 listopada 2018 r., sygn. akt XIII K (...).

UZASADNIENIE

Obrońca skarżonej, wywodząc kasację od wymienionego wyżej wyroku Sądu Okręgowego w B., w której sformułował zarzut obrazy art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. w zw. z art. 391 § 1 k.p.k. poprzez nierzetelne uzasadnienie przez Sąd odwoławczy, dlaczego uznał za niezasadny zarzut apelacji obrońcy oskarżonej, polegający na zaniechaniu bezpośredniego przesłuchania przed sądem świadków: C.W. i A.K., w sytuacji, gdy Sąd pierwszej instancji nie podjął wszystkich czynności umożliwiających bezpośrednie przesłuchanie świadków, których zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym, bez udziału skarżonej i jej obrońcy, stanowiły podstawę faktyczną wydania wobec A.M. wyroku skazującego, co w konsekwencji świadczy o nienależytej kontroli

instancyjnej zaskarżonego wyrok, wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. W uzasadnieniu złożonego w tym przedmiocie wniosku, skarżący powołał się na rangę przedstawionych zarzutów i ich widoczną zasadność, co w jego przekonaniu sprawia, że wykonanie zaskarżonego wyroku przed rozpoznaniem kasacji byłoby zdecydowanie przedwczesne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma, co do zasady, charakter wyjątkowy. Przy podejmowaniu decyzji o wstrzymaniu wykonania orzeczenia istotnych jest szereg czynników, takich jak ranga zarzutów kasacyjnych czy wysoki stopień ich uprawdopodobnienia. Ich wymowa powinna dawać podstawy do przyjęcia, że wykonywanie prawomocnego orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji, spowodowałoby dla skazanego dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

Nie przesądzając w żadnym wypadku kierunku rozpoznania kasacji, a tym samym trafności podniesionego w niej zarzutu, stwierdzić trzeba, że w realiach niniejszej sprawy zachodzi sytuacja uzasadniająca zastosowanie instytucji określonej w art. 532 § 1 k.p.k.

Choć zarzut sformułowany przez obrońcę w kasacji nie dotyczy uchybień o randze bezwzględnych przyczyn odwoławczych, a oskarżyciel publiczny wnosząc w odpowiedzi na kasację o jej oddalenie, ocenił ją jako oczywiście bezzasadną, to nie ulega wątpliwości, że kasacja opiera się na zarzucie tego rodzaju naruszenia przepisów prawa procesowego, które w wypadku uznania, że miało charakter rażący i mogło mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, może skutkować wydaniem przez Sąd Najwyższy rozstrzygnięcia kasatoryjnego.

Zważyć trzeba, że zarzut kasacji nawiązuje do zaszłości procesowych znajdujących odzwierciedlenie w aktach sprawy, których konsekwencją było zaniechanie bezpośredniego przesłuchania przed sądem świadków, których zeznania stanowiły podstawę ustalenia sprawstwa skazanej.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak na wstępie.

as